

Když jsem byl jmenován předsedou federální komise poštovní historie (a celin) v roce 1984 na období 1985 – 1989, tak jsem začal přemýšlet, co se zpravodaji, zejména na centrální úrovni. Předpokládal jsem v symetrickém modelu, že národní komise si zřídí zpravodaje sami, český a slovenský. Nechal jsem jim rok 1985 na rozmyšlenou a vydával dál časopis Poštovní historie i v roce 1985. České komisi jsem poskytl svého oddaného spolupracovníka Pavla Stříteského, své know-how a redakční zásobník. Zájem nikdo neprojevil a věc šla do ztracena. Takže jsem koncem roku 1985 ukončil vydávání zpravodaje Poštovní historie (číslo 5 v prosinci) a navrhl zřídit federální zpravodaj komise poštovní historie pod názvem POSTILIÓN. Navrhl jsem obsah a dal jsem prostor národním komisím, který využila během pěti let jen slovenská komise. Zprvu měly rubriky zřízené sekce, některé z nich pokračovaly v naplňování rubrik, některé si zřídily samostatný zpravodaj. Vytvořil jsem si sám hlavičku – zpravodaj jsem nazval **POSTILIÓN. Kočí, který roznáší zprávy a dopisy**. Číslování bylo průběžné, k němu jsem doplnil poslední dvě číslice letopočtu roku, kdy zpravodaj vycházel a název zřizovatele (KPHC SČSF) dvojjazyčně. Nemohla ani chybět ilustrace postilióna. Rytinám jsem se vyhl, navíc echt českého postilióna jsem nenašel. Posloužila mi publikace Antonína Hudce (NADAS 1973), kterou ilustroval František Postránecký. Měla název „Spoje slovem a obrazem“. Souhlas zajistit mi slíbili kolegové z redakce Filatelie u NADASu. V roce 1986 vyšla první dvě čísla. Celkem vyšlo 14 čísel. Poslední má číslo 14. V roce 1990 na tuto řadu navázal Karel Špaček číslem 15 a zpravodaj vydává dodnes. Před několika lety vyšlo číslo 100. Zpravodaj, jehož jsem otcem, vychází již více jak 33 let. Hezký věk. Ke stému číslu jsem napsal „ať Postilión jede na své oři dál“. A to mu přeji i nadále, i v dnešním elektronickém věku.